

Nieuwsbrief 4 - Voorschrijven en gebruik van diergeneesmiddelen door de dierenarts in een andere lidstaat – “grensdierenartsen”

Diergeneesmiddelenverordening EU 2019/6

Op 28 januari 2022 is de nieuwe [Diergeneesmiddelenverordening \(Verordening \(EU\) 2019/6\)](#) ingegaan. De bepalingen uit de Verordening zijn rechtstreeks van toepassing op betrokkenen en worden dus niet omgezet in nationale wetten of regels. In nationale regelgeving worden dan ook alleen bepalingen opgenomen die ter uitvoering van de Europese regels noodzakelijk zijn. Hiervoor is de Wet Dieren aangepast en zijn het [Besluit diergeneesmiddelen 2022](#) en de [Regeling diergeneesmiddelen 2022](#) opgesteld.

In deze nieuwsbrief gaan we dieper in op grensdierenartsen, dierenartsen die in een andere lidstaat, dan waar ze gevestigd zijn, dieren behandelen. Deze grensdierenartsen behandelen dieren normaliter met diergeneesmiddelen die in de lidstaat waar de dieren staan zijn toegelaten. Ze mogen echter ook diergeneesmiddelen toepassen die geen toelating hebben in de lidstaat waar de dieren staan, maar wel een toelating hebben in de lidstaat waar de grensdierenarts gevestigd is. Bijvoorbeeld de in Nederland gevestigde dierenarts die Nederlandse diergeneesmiddelen toepast bij dieren die hij in Duitsland onder zijn hoede heeft en die niet zijn toegelaten in Duitsland (dit geldt vice versa voor de in Duitsland gevestigde dierenarts die in Nederland dieren behandelt). Dit geldt overigens niet voor vaccins, deze moeten altijd in de lidstaat waar de dieren staan toegelaten zijn.

Voorwaarden

De grensdierenarts mag diergeneesmiddelen die zijn toegelaten in zijn eigen lidstaat, maar waarvoor in de lidstaat waar de te behandelen dieren staan geen toelating is verleend, bezitten en toedienen aan deze dieren of groepen dieren die hij verzorgt.

De voorwaarden hiervoor staan beschreven in artikel 111 van de Verordening:

- Deze uitzondering geldt niet voor vaccins, deze moeten altijd in de lidstaat waar de dieren staan toegelaten zijn;
- De grensdierenarts schrijft deze diergeneesmiddelen voor via het diergeneeskundig voorschrift (fysiek of elektronisch), de informatie uit het diergeneeskundig voorschrift moet in zijn eigen administratie opgenomen worden;
- de informatie uit dit diergeneeskundig voorschrift (fysiek of elektronisch) moet worden opgenomen in de diergeneesmiddelenadministratie van de houder van voedselproducerende dieren, dat kan ook via een visitebrief of logboekformulier;
- De grensdierenarts schrijft alleen de noodzakelijke hoeveelheid van het diergeneesmiddel voor die maximaal nodig is voor de behandeling;

- De diergeneesmiddelen zijn toegelaten in de lidstaat waar de dieren staan, in de lidstaat waar de grensdierenarts gevestigd is, of ze zijn Europees toegelaten;
- De diergeneesmiddelen worden in hun oorspronkelijke verpakking vervoerd;
- De grensdierenarts volgt de goede veterinaire praktijken op van de lidstaat waarin de dieren staan;
- De grensdierenarts houdt de wachttijd aan die op de bijsluiter staat van het gebruikte diergeneesmiddel;
- De grensdierenarts die gevestigd is in een andere lidstaat dan Nederland, bezit geen kleinhandelsvergunning in Nederland en mag daarom alleen diergeneesmiddelen uit eigen lidstaat afleveren in de hoeveelheid die noodzakelijk is voor de voltooiing van de beoogde behandeling of therapie van de dieren die bij hem in behandeling zijn;
- De grensdierenarts die die in Nederland voedselproducerende dieren wil behandelen, dient rekening te houden met de regels voor het gebruik van antimicrobiële diergeneesmiddelen, hetgeen betekent dat hij een schriftelijke overeenkomst dient te hebben met de dierhouder op basis waarvan hij de diergeneeskundige zorg uitvoert, dan wel handelt uit diergeneeskundige noodzaak of door de vaste dierenarts en met instemming van de dierhouder wordt ingeschakeld vanwege zijn specifieke kundigheid, expertise of ervaring; hierbij wordt ook zorggedragen voor registratie van de gebruikte antimicrobiële diergeneesmiddelen in de aangewezen databank van de betreffende sector;
- De grensdierenarts die in Nederland is gevestigd en dieren behandelt in een andere lidstaat, moet rekening houden met de regelgeving van die andere lidstaat of het mogelijk is de voorgeschreven diergeneesmiddelen ook af te leveren, of dat hij ze zelf ook moet toepassen.